

Демографія, економіка праці, соціальна економіка і політика.

Самойленко Т.Г.

старший викладач

кафедри публічного управління та адміністрування

Сумський національний аграрний університет

**РОЗВИТОК СПОРТИВНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ ЯК ДІЄВИЙ
ІНСТРУМЕНТ ПРОВАДЖЕННЯ СОЦІАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ В
РЕГІОНІ**

**DEVELOPMENT OF SPORT INFRASTRUCTURE AS ACTIVE
INSTRUMENT FOR IMPLEMENTATION OF SOCIAL POLICY IN THE
REGION**

У статті проаналізовано процес відновлення спортивної інфраструктури, який включає декілька напрямків. Обґрунтовано, що розвиток спортивної інфраструктури не лише підвищує якість продуктивних сил суспільства, а й як засіб соціально-економічного зміцнення країни проявляється в багатьох інших сферах людської діяльності. З'ясовані особливості спортивної інфраструктури і фізичної активності населення України, які знаходяться в прямо пропорційній залежності. Проаналізовано суть проблеми та формування сфери фізичної культури і спорту в цілому, її входження в ринкові відносини, деякі аспекти її державного регулювання, що пов'язане з використанням сучасних технологій. Досліджено питання організації, фінансування, планування окремих складових частин інфраструктури фізичної культури і спорту., що істотно поглибило і розширило технологічні й функціональні зв'язки цієї сфери з іншими підсистемами національної економіки.

Ключові слова: спортивні споруди, інфраструктура, соціально - економічний розвиток, регіон, соціальна політика.

В статье проанализирован процесс восстановления спортивной инфраструктуры, включающий несколько направлений. Обосновано, что развитие спортивной инфраструктуры не только повышает качество продуктивных сил общества, но и как средство социально-экономического укрепления страны проявляется во многих других сферах человеческой деятельности. Выявлены особенности спортивной инфраструктуры и физической активности населения Украины, которые находятся в прямо пропорциональной зависимости. Проанализировано суть проблемы и формирования сферы физической культуры и спорта в целом, вхождение в рыночные отношения, некоторые аспекты ее государственного регулирования, что связано с использованием современных технологий и существенно углубило, расширило технологические и функциональные связи. Исследован вопрос организации, финансирования, планирование отдельных составных частей инфраструктуры физической культуры и спорта.

Ключевые слова: спортивные сооружения, инфраструктура, социально-экономическое развитие, регион, социальная политика.

The article analyzes the process of rehabilitation of sport infrastructure, which includes several directions. It is substantiated that the development of sport infrastructure not only improves the quality of the productive forces of society, but also as a means of socio-economic strengthening of the country is manifested in many other spheres of human activity. The features of sport infrastructure and physical activity of the population of Ukraine, which are directly proportional, are explained. The essence of the problem of physical culture and sport in general, its entering into market relations, some aspects of its state regulation are analyzed. The issues of organization, financing, planning of individual components of physical culture and sport infrastructure are investigated. The sports infrastructure is essential for the development of physical culture and sports, the preservation and improvement of which is one of the priorities of the city's physical culture and sports policy. The formation of the sphere of physical culture and sport is

connected with the use of modern technologies, which significantly deepened and expanded the technological and functional links of this sphere with other subsystems of the national economy. The fuller involvement of sport in the economic cycle is facilitated by the functioning of the latter on the basis of market relations, which significantly expands the sources of financing for sports activities.

In the conditions of the present sports and sports services used by society for various physical and spiritual development, health promotion, disease prevention, healthy lifestyle formation, continuation of creative longevity, organization of mental and interesting rest of the population. Sports infrastructure is a gym, swimming pools, fitness centers, stadiums, venues and more, intended for active sports. Sports infrastructure and physical activity of the Ukrainian population are directly proportional. It should be noted that in the country in the sports industry is completed the period of construction of large sports facilities and there is a steady trend towards the construction of small sports facilities.

Keywords: sports facilities, infrastructure, socio-economic development, region, social policy.

Постановка проблеми. Визначальною для розвитку фізичної культури і спорту є спортивна інфраструктура, збереження та вдосконалення мережі якої є одним із пріоритетів міської політики у сфері фізичної культури і спорту.

Спорт не лише підвищує якість продуктивних сил суспільства, а й як засіб соціально економічного зміцнення країни проявляється в багатьох інших сферах людської діяльності. Наприклад, позитивно впливаючи на стан здоров'я людини, спорт сприяє приросту найціннішого з усіх багатств держави дієздатного населення, що, у свою чергу, збільшує добробут самої країни. Розглядаючи цей аспект впливу на економіку, необхідно зазначити, що тут важливе, насамперед, фізичне виховання і масовий спорт. Основна їхня мета оздоровлення населення і підтримка його репродуктивних можливостей.

Історія спортивної галузі України демонструє, що щорічне збільшення фінансування не вирішує питання розвитку, а навпаки - ми спостерігаємо систематичне падіння показників сфери. При цьому, лише менше 15% українців займаються різними видами фізичної активності. В той час, як в Німеччині це більше 30% населення, в Фінляндії цифри сягають 85%. Станом на 2017 рік Україна посідає 99-те місце у світі за рівнем здоров'я населення, 150-те - за тривалістю життя, перше місце за рівнем дитячого алкоголізму. Правильна організація спорту за сучасними стандартами допоможе державі використовувати спорт як унікальний інститут з оздоровлення нації, як модель соціальних відносин відкритого суспільства успішних і щасливих людей.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Формування сфери фізичної культури і спорту пов'язане з використанням сучасних технологій, що істотно поглибило і розширило технологічні й функціональні зв'язки цієї сфери з іншими підсистемами національної економіки. Повнішому залученню спорту в економічний кругообіг сприяє функціонування останнього на основі ринкових відносин, що значно розширює джерела фінансування спортивної діяльності.

Дослідженню питань, пов'язаних з професійним спортом, приділяли увагу у своїх роботах такі вітчизняні та закордонні вчені, як А. Б. Гайдук, В.К. Євдокименко, Н. І. Дрокіна, М. Ю. Челишев, С. Ю. Добош, І. Р. Процик, І.С. Благуна, В. Ю. Бордюгова, М. А. Тіхонова, М.П. Крачило, С. В. Алексєєв, Т. Д. Щербан, Я. С. Корабельнікова, О. А. Моргунов.

Аналіз джерельної бази дозволяє зробити висновок, що проблемі сучасного стану сфери фізичної культури в Україні присвячено багато праць як вітчизняних дослідників. Так, В. М. Черба [14] наголошує на необхідності доцільного та ефективного розвитку індустрії масового та професійного спорту. Автором проведено аналіз та узагальнено моделі управління та фінансування сфери фізичної культури в країнах - переможцях Олімпіад. Розкриваються питання пошуку джерел фінансування сфери фізичної

культури, проблеми організації управління сферою в умовах економічної кризи в країні та недостатнього фінансування з боку держави. Висвітлюються можливості використання зарубіжного досвіду. Запропоновано модель, за якою державою має фінансуватися масовий спорт. Автор стверджує, що український спорт може стати одним із чинників розвитку української економіки за рахунок іноземних інвестицій, отримавши нові джерела фінансування для свого розвитку і поширення.

Постановка завдання. Метою статті є необхідність провести реформи у системі організації та керівництва спортом в Україні. Наукова новизна дослідження полягає у обґрунтуванні вирішення комплексу соціальних проблем, в числі яких проблеми фізичної культури і спорту займають важливе місце та розробці практичних рекомендацій з формування комплексу заходів спрямованих на розвиток спортивної інфраструктури.

Виклад основного матеріалу. Фізична культура і спорт є невід'ємною частиною сучасного способу життя. В умовах сьогодення фізкультурно-спортивні послуги використовуються суспільством для різнобічного фізичного і духовного розвитку, зміцнення здоров'я, профілактики захворювань, формування здорового способу життя, продовження творчого довголіття, організації розумового і цікавого відпочинку населення.

Однак, протягом останніх років спостерігається зниження показників фізичного розвитку і фізичної підготовленості, тривалості життя населення, з одночасним підвищенням показників захворюваності, інвалідності. Це свідчить про. Особливу тривогу викликає стан здоров'я дітей, підлітків та молоді. На здоров'я населення, в першу чергу дітей і підлітків, великий вплив мають низький рівень соціально-економічного становища населення, втрата традиційних інститутів соціального захисту, в т.ч. в сфері фізичної культури і спорту.

В нижченаведеній таблиці 1 представлені дані про наявний стан об'єктів спортивної інфраструктури за останні десятиріччя.

Таблиця 1

Забезпеченість населення України спортивними спорудами

Спортивні споруди	Роки			
	2000	2015	2016	2017
Стадіони з трибунами на 1500 місць і більше	1128	974	936	963
Спортивні майданчики	35674	36065	36096	36684
у тому числі тенісні корти	845	1127	1112	1136
Футбольні поля	9910	10851	10899	11135
Лижні бази	122	55	55	57
Стрілецькі тири криті і напіввідкриті на дистанцію не менше 25 м	7598	4299	4212	4147
Плавальні басейни	509	492	534	557
Спортивні зали площею не менше 162 м ²	17032	14772	14661	14791
Майданчики з тренажерним обладнанням	11300	1215	12435	13208
Приміщення для фізкультурно-оздоровчих занять	13139	13823
Трампліни лижні	19	25	25	31
Кінно-спортивні бази	29	48	49	53
Споруди зі штучним льодом	10	57	54	54

Джерело: опрацьовано автором на основі [3].

Слід зазначити, що традиційні форми фізкультури на підприємствах, в установах, організаціях та за місцем проживання населення в даний час діють недостатньо ефективно. У трудових і навчальних колективах скорочуються обсяги фінансових коштів, відбувається зменшення числа фахівців, з кожним

роком зростають проблеми з реконструкції, експлуатації та будівництва спортивних споруд.

Сучасний рівень підготовки спортсменів в більшій мірі залежить від стану інфраструктури фізичної культури і спорту, без якої неможлива нормальна підготовка як професійних спортсменів, так і спортсменів-аматорів.

Спортивна інфраструктура - це спортивні зали, басейни, фітнес-центри, стадіони, майданчики та багато інших об'єктів, призначених для активного заняття спортом. Будівництво і впровадження архітектурних рішень для подібних об'єктів - це висока громадянська і соціальна відповідальність.

Визначальною для розвитку фізичної культури і спорту є спортивна інфраструктура, збереження та вдосконалення мережі якої є одним із пріоритетів державної політики у сфері фізичної культури і спорту [4].

Але в той же час, за наявними оцінками фахівців, забезпеченість населення України фізкультурно-оздоровчими і спортивними спорудами та іншим елементами інфраструктури в даний час більш ніж втричі нижче необхідного рівня.

Спортивна інфраструктура і фізична активність населення України знаходяться в прямо пропорційній залежності. Отже, кількість і якість об'єктів спорту безпосередньо повинні впливати на рухову активність громадян. Слід зазначити, що в країні в спортивної індустрії завершується період будівництва великих спортивних об'єктів і намічається стійкий тренд в сторону будівництва невеликих спортивних споруд.

Але в той же час, далеко не факт, що рівень забезпеченості населення спортивними спорудами безпосередньо гарантує його прихильність до активного способу життя (рис.1,2 та рис.3).

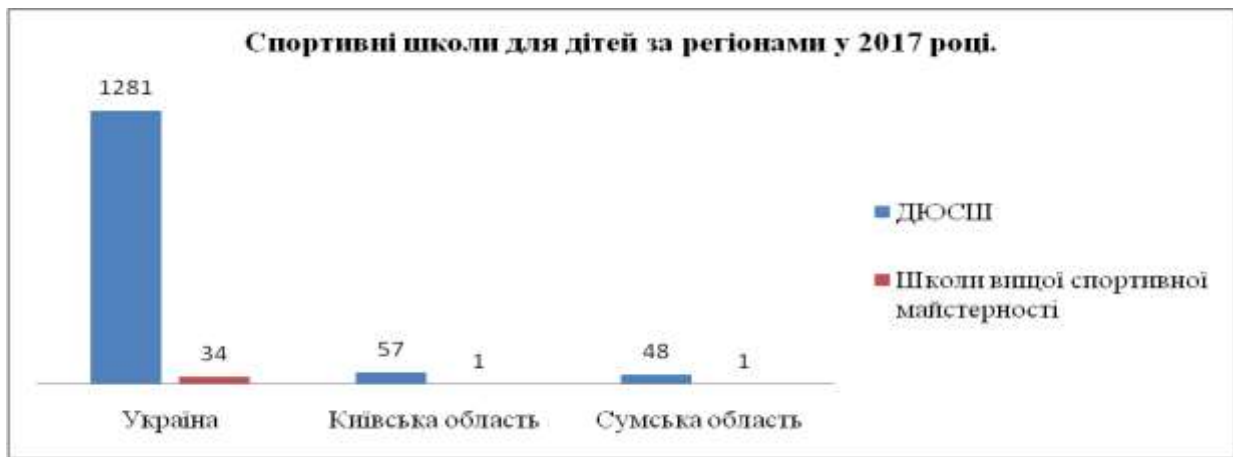

Рис.1 Кількість спортивних шкіл в регіонах України. Джерело: власна розробка автора на основі [3].

Висока значимість послуг фізичної культури і спорту вимагає вирішення проблем організаційно-економічного функціонування її інфраструктури. Актуальна оцінка її фактичного стану і обґрунтування стратегії розвитку на майбутній період.

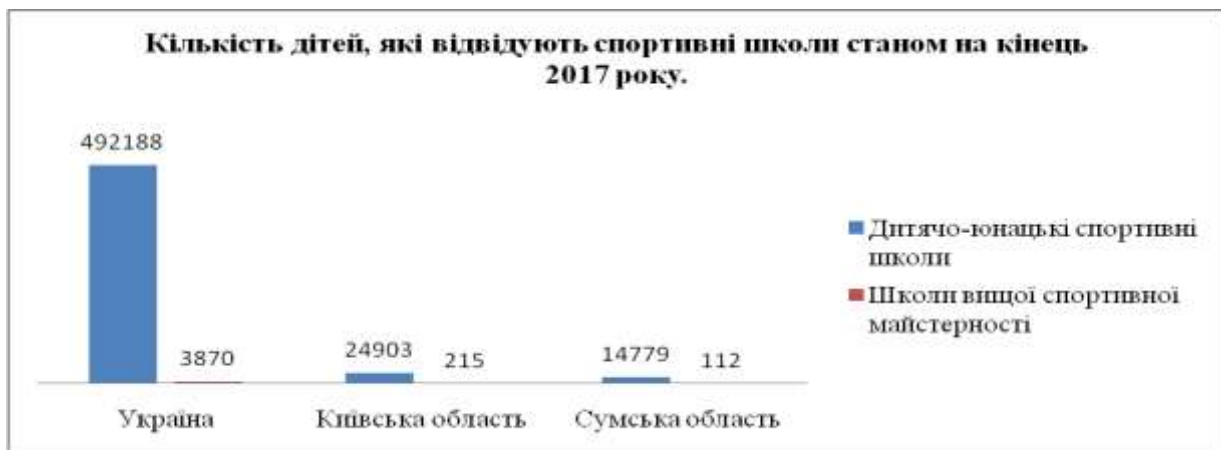

Рис. 2. Відвідуваність спортивних шкіл в регіонах України. Джерело: власна розробка автора на основі [3].

На сьогодні в Україні загалом створена законодавча і нормативна база, яка необхідна для управління розвитком фізичною культурою і спортом. Закон України від 24 грудня 1993 р. «Про фізичну культуру і спорт» [6] визначає правові, соціальні, економічні та організаційні засади фізичної культури і спорту в Україні, участь державних органів, посадових осіб, а також підприємств, установ, організацій незалежно від форм власності у зміцненні здоров'я громадян, досягненні високого рівня працездатності та довголіття засобами фізичної культури, спорту та туризму.

Рис.3 Діяльність закладів фізичної культури і спорту в Україні. Джерело: власна розробка автора на основі [3].

Так, у березні 2017 року Постановою Кабінету Міністрів №115 була затверджена Державна цільова соціальна програма розвитку фізичної культури і спорту на період до 2020 року. Метою Програми є визначення провідної ролі фізичної культури і спорту як важливого фактору здорового способу життя, профілактики захворювань, формування гуманістичних цінностей, створення умов для всебічного гармонійного розвитку людини, сприяння досягненню фізичної та духовної досконалості людини, виявлення резервних можливостей організму, формування патріотичних почуттів у громадян та позитивного іміджу держави у світовому співтоваристві [9].

З метою створення сприятливих умов для зміцнення здоров'я громадян як найвищої соціальної цінності, забезпечення реалізації права особи на оздоровчу рухову активність схвалена Національна стратегія з оздоровчої рухової активності в Україні на період до 2025 року "Рухова активність - здоровий спосіб життя - здорова нація" [10].

Фінансування Національної стратегії здійснюється за рахунок коштів державного та місцевого бюджетів, а також інших джерел не заборонених законодавством. Основною метою Стратегії є формування всіх необхідних умов для ведення оздоровчої рухової активності та здорового способу життя, для формування здоров'я нації, що є основною цінністю держави. Одним із пріоритетних напрямків досягнення поставленої мети є формування

інфраструктури сучасних і привабливих спортивних споруд за місцем проживання, у місцях масового відпочинку громадян, на базі загальноосвітніх навчальних закладів, що мають бути легко доступні для різних верств населення, насамперед малозабезпечених [10].

Червона С.П. [15] вказує на проблеми визначення та доцільність розвитку здібностей необхідних для здійснення управлінської діяльності тренерами-викладачами спортивних команд, що розглядається як складова підготовки майбутніх фахівців фізичної культури.

Гасюк І.Л. зазначає [2], що під принципами оптимізації державного управління розвитком фізичної культури й спорту, як відкритої, складної, структурованої, ієрархічної соціально-економічної системи, у науковій літературі розуміють закономірності, відносини, взаємозв'язки, керівні засади, на яких ґрунтуються організація та діяльність органів державної влади, спрямованих на створення оптимальної (найефективнішої) системи управління, яка має забезпечити найкращі показники якості за реальних умов функціонування галузі фізичної культури й спорту, її розвиток шляхом довготривалих, накопичувальних, необоротних, поступальних змін.

Вивченням проблеми взаємодії центральних і місцевих органів державної влади займається Нікітенко С. В. [7]. Автор засвідчує, що управлінські структури є направляючою і організуючою ланкою, яка здатна приймати рішення і втілювати їх у життя. Органи місцевого управління в рамках наданих їм повноважень, формують регіональну політику з метою реалізації державних програм у сфері фізичної культури і спорту.

В наступній роботі Нікітенко С.В. [8] визначає специфіку фінансування галузі «фізична культура і спорт» в Україні на сучасному етапі зі спробами її реформувати. Він зазначає, що у неприбуткових фізкультурно-спортивних організаціях та установах основну долю фінансування становлять бюджетні кошти, виділені державою, а специфіка управління обумовлена соціальною спрямованістю цих організацій. Професійні клуби фінансуються переважно за кошти власника та спонсорські надходження, а також від господарської

діяльності.

В той же час, Борисова О., Петрушевський Є. [1] стверджують, що необхідно, щоб держава стала головним інвестором у сфері фізичного виховання та спорту. Реформа на рівні спортивних федерацій має забезпечити не лише автономність, а й якісне системне підвищення ролі та статусу на національному рівні як центрів керівництва відповідними видами спорту, носіїв правил, регламентів та стандартів.

Складна макроекономічна ситуація на Україні зумовила кризовий фінансовий стан фізичної культури і спорту. Скорочення обсягу виділених з державного бюджету фінансових коштів негативно позначилося на розвитку фізичної культури і спорту. У подібних умовах фізкультурно-оздоровчі та спортивні споруди ставляться на межу виживання. Але в той же час, в Україні розпочинається процес відновлення спортивної інфраструктури, який включає декілька напрямків. Одним з яких є запровадження спеціальних програм в Державному фонді регіонального розвитку. Починаючи з 2016 року, 10% коштів Державного фонду регіонального розвитку виділяється на будівництво і ремонт спортивних об'єктів.

На сьогоднішній день, можливість розвивати свою спортивну інфраструктуру за рахунок коштів держбюджету мають всі області України. Однак, є доведені факти, коли державні кошти витрачались не на будівництво великих спортивних комплексів, а розпоршувалися на невеликі спортивні майданчики. Адаже пріоритети витрачання цих грошей наразі визначають і ухвалюють самі області. З іншого боку ці невеликі спортивні майданчики, невеликі спортивні об'єкти могли б зробити і територіальні органи влади своїм власним коштом Тому що друга складова цих змін (у відновленні і розвитку спортивної інфраструктури - це процес децентралізації, який відбувається в країні, і наслідком цього процесу є суттєве збільшення, збільшення в рази, місцевих бюджетів. У першу чергу, вигравш отримують міста, і відповідно, вони мають змогу щонайменше невеличкі спортивні об'єкти будувати своїм власним коштом [13].

Згідно статистичних даних, в 2016-2019 рр. в Україні на відновлення спортивної інфраструктури в регіонах було виділено понад 1 млрд. грн. За рахунок яких відновлено та побудовано 32 об'єкти в 2016 році на суму 100 млн. грн., 100 об'єктів в 2017 році на суму 374 млн. грн. та погоджено 137 об'єкта на суму 600 млн. грн. в 2018 році.

З 2016 по 2018 рік збудовано 2650 спортивних об'єкта. Вперше була надана субвенція місцевим бюджетам для будівництва палаців спорту (150 млн. грн.). Розпочато будівництво палаців спорту в м. Рівне – 42 млн. грн., м. Хмельницький – 54 млн. грн. В бюджеті Міністерства молоді і спорту було передбачено 400 млн. грн. на субвенції регіонам на ремонт, реконструкції та будівництво палаців спорту і басейнів.

Життя міст з розвинутою спортивною інфраструктурою відрізняється від міст, які не мають спортивних об'єктів, умовами і привабливістю, якістю життя як такого. Розвиненість і доступність спортивної інфраструктури завжди приваблює молодь, що означає зниження рівня соціальної агресії в місті. Також, наявність розвинутої інфраструктури дозволяє місту залучати міжнародну увагу, місто може, наприклад, організувати великі міжнародні змагання, що означає приплив туристів і економічний розвиток. Також мова може йти про «спортивний туризм», наприклад, вболівальників, які їдуть подивитися матч улюбленої команди.

Висновки. Отже, важливою складовою регіональної політики у сфері фізичної культури і спорту є організація спільної діяльності фізкультурно-спортивних організацій, органів місцевого самоврядування, установ та підприємств різних відомств, засобів масової інформації. Розвиток спорту неможливо без досягнення взаємодії і взаєморозуміння між різними структурами. Саме активна взаємодія місцевих органів влади між собою дозволить активізувати і підняти на новий рівень співпрацю в сфері спорту.

БІБЛІОГРАФІЧНИЙ СПИСОК:

1. Київська міська державна адміністрація. URL: <https://dms.kievcity.gov.ua/content/sportyna-infrastruktura.html?PrintVersion>. (дата звернення: 14.10.2019).
2. Державна служба статистики України 2018. Статистичний щорічник України за 2017 рік. Культура, відпочинок, спорт і туризм. URL: http://www.ukrstat.gov.ua/druk/publicat/kat_u/2018/zb/11/zb_seu2017_u.pdf. (дата звернення 11.11.2019).
3. Нерода Н. Характеристика європейської моделі професійного спорту та її відмінності від американської. Спортивна наука України. 2016. №2 (72). С. 68-72. URL: <http://sportscience.ldufk.edu.ua>. (дата звернення 18.10.2019).
4. Про затвердження Державної цільової соціальної програми розвитку фізичної культури і спорту на період до 2020 року. Кабінет Міністрів України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/115-2017-%D0%BF#n10>. (дата звернення: 14.10.2019).
5. Про Національну стратегію з оздоровчої рухової активності в Україні на період до 2025 року "Рухова активність - здоровий спосіб життя – здорова нація". Указ Президента України. 2016. Київ. № 42/2016. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/42/2016>. (дата звернення 25.10.2019).
6. Черба, В. М., Герасимова, Є. В. Стан та перспективи розвитку сфери фізичної культури в Україні. Економіка та держава. 2017. № 7. С.70-75.
7. Червона, С. П. Підготовка тренерів-викладачів спортивних команд до управлінської діяльності. Проблеми і перспективи розвитку спортивних ігор і єдиноборств у вищих навчальних закладах. 2018. №2. С.75-78.
8. Гасюк І. Л. Механізми державного управління фізичною культурою та спортом в Україні: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня доктора наук з держ. упр.: 25.00.02. Київ, 2013. 39 с.
9. Нікітенко, С. В. Організація управління заняттям фізичною культурою та спортом в Україні місцевими органами влади. Наукові праці «Чорноморського державного університету імені Петра Могили комплексу

Києво-Могилянська академія». Сер.: Державне управління. 2013. (№ 214, Вип. 202). С.55-58.

10. Нікітенко, С. В. Особливості фінансування фізичної культури і спорту в Україні. Науково-виробничий журнал «Держава та регіони». 2016. № 53. С.103-106.

11. Борисова, О., Петрушевський, Є. Система організації та управління спортом в Україні в умовах глобалізації. Теорія і методика фізичного виховання і спорту. 2018. №3. С. 3-7.

12. Україна зробила ривок у розбудові спортивної інфраструктури. URL: <https://www.ukrinform.ua/rubric-sports/2534828-ukraina-zrobila-rivok-u-rozbudovi-sportivnoi-infrastrukturi-minmolodsportu.html>. (дата звернення 18.10.2019).

13. Стахів, І. М. Основні засади державного регулювання спортивно-оздоровчих послуг. Економічний форум, 2014. №4. С.24-29. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/ecfor_2014_4_6. (дата звернення 18.10.2019).

14. Про фізичну культуру і спорт: Закон України від 24 груд.1993 р. No 3808-XII. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3808-12>. (дата звернення 15.10.2019).

15. Мальцева Т. М. Current state of material and technical support of the physical culture and sports industry in Ukraine and its prospects for change. Health, sport, rehabilitation. 2017. Т.3. № 2. С. 44-49

REFERENCES:

1. Kyiv City State Administration. Available at: <https://dms.kievcity.gov.ua/content/sportyna-infrastruktura.html?PrintVersion>. (accessed 14.10.2019).

2. Derzhavna sluzhba statystyky Ukrainy 2018. Kultura, vidpochynok, sport i turyzm [Culture, leisure, sports and tourism]. Statystychnyi shchorichnyk Ukrainy za 2017 rik. Available at: http://www.ukrstat.gov.ua/druk/publicat/kat_u/2018/zb/11/zb_seu2017_u.pdf. (accessed 11.11.2019).

3. Neroda N. (2016). Kharakterystyka yevropeiskoi modeli profesiinoho sportu ta yii vidminnosti vid amerykanskoii [Characteristics of the European model of professional sport and its difference from the American one]. *Sportyvna nauka Ukrainy*, vol.2, no.72, pp. 68-72. Available at: [http://sportscience.ldufk.edu.ua](http://sportsscience.ldufk.edu.ua). (accessed 18.10.2019).
4. Cabinet of Ministers of Ukraine. (2017). Pro zatverdzhennia Derzhavnoi tsilovoi sotsialnoi prohramy rozvytku fizychnoi kultury i sportu na period do 2020 roku. Cabinet of Ministers of Ukraine. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/115-2017-%D0%BF#n10>. (accessed 14.10.2019).
5. Pro Natsionalnu stratehiiu z ozdorovchoi rukhovoii aktyvnosti v Ukraini na period do 2025 roku "Rukhova aktyvnist - zdorovyi sposib zhyttia - zdorova natsiia". Decree of the President of Ukraine 2016. Kyiv. № 42/2016. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/42/2016>. (accessed 25.10.2019).
6. Cherba, V. M., & Herasymova, Ye. V. (2017). Stan ta perspektyvy rozvytku sfery fizychnoi kultury v Ukraini [State and prospects of development of physical culture in Ukraine.]. *Ekonomika ta derzhava*, no.7. pp. 70-75.
7. Chervona, S. P. (2018). Pidhotovka treneriv-vykladachiv sportyvnykh komand do upravlinskoi diialnosti [Preparation coaches-teachers of sports teams for management activities]. *Problemy i perspektyvy rozvytku sportyvnykh ihor i yedynoborstv u vyshchykh navchalnykh zakladakh*, no.2, pp.75-78.
8. Hasiuk I. L. (2013). Mekhanizmy derzhavnoho upravlinnia fizychnoiu kulturoiu ta sportom v Ukraini [Mechanisms of state management of physical culture and sports in Ukraine]. (PhD Thesis), Kiyv: National academy of public administration in president of Ukraine.
9. Nikitenko, S. V. (2013). Orhanizatsiia upravlinnia zaniattiam fizychnoiu kulturoiu ta sportom v Ukraini mistsevymy orhanamy vldy [Organization of management of physical culture and sports training in Ukraine by local authorities]. *Chornomorskoho derzhavnoho universytetu imeni Petra Mohyly*

kompleksu Kyievo-Mohylianska akademiia. Derzhavne upravlinnia (collection of scientific works), no.214, vol. 20, pp.55-58.

10. Nikitenko, S. V. (2016). Osoblyvosti finansuvannia fizychnoi kultury i sportu v Ukraini [The system of organization and management of sports in Ukraine in the conditions of globalization]. *Derzhava ta rehiony*, no.53, pp. 103-106.

11. Borysova, O., Petrushevskiy, Ye. (2018). Systema orhanizatsii ta upravlinnia sportom v Ukraini v umovakh hlobalizatsii [The system of organization and management of sports in Ukraine in the conditions of globalization]. *Teoriia i metodyka fizychnoho vykhovannia i sportu*, no.3, pp.3-7.

12. Ministry of youth and sports of Ukraine. (2018). Ukraina zrobyla ryvok u rozbudovi sportyvnoi infrastruktury. Ministry of youth and sports of Ukraine. Available at: <https://www.ukrinform.ua/rubric-sports/2534828-ukraina-zrobila-ryvok-u-rozbudovi-sportyvnoi-infrastrukturi-minmolodsportu.html>. (accessed 18.10.2019).

13. Pro fizychnu kulturu i sport: Zakon Ukrainy vid 24 hrud.1993 r. No 3808-KhII. Available at: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3808-12>. (accessed 15.10.2019).

14. Stakhiv, I. M. (2014). Osnovni zasady derzhavnoho rehuliuвання sportyvno-ozdorovchykh posluh [Basic principles of state regulation of sports and health services]. *Ekonomichnyi forum*, no.4, pp.24-29. Available at: http://nbuv.gov.ua/UJRN/ecfor_2014_4_6. (accessed 18.10.2019).

15. Maltseva T. M. (2017). Current state of material and technical support of the physical culture and sports industry in Ukraine and its prospects for change. *Health, sport, rehabilitation*, vol.3, no. 2, pp. 44-49.

Samoilenko Tetiana
Senior Lecturer
departments of public administration and administration
Sumy National Agrarian University

**DEVELOPMENT OF SPORT INFRASTRUCTURE AS ACTIVE
INSTRUMENT FOR IMPLEMENTATION OF SOCIAL POLICY IN THE
REGION**

The article analyzes the process of rehabilitation of sport infrastructure, which includes several directions. It is substantiated that the development of sport infrastructure not only improves the quality of the productive forces of society, but also as a means of socio-economic strengthening of the country is manifested in many other spheres of human activity. The features of sport infrastructure and physical activity of the population of Ukraine, which are directly proportional, are explained. The essence of the problem of physical culture and sport in general, its entering into market relations, some aspects of its state regulation are analyzed. The issues of organization, financing, planning of individual components of physical culture and sport infrastructure are investigated.

The purpose of the article is to reform the organization and management of sports in Ukraine. The scientific novelty of the research is to substantiate the solution of a complex of social problems, in which problems of physical culture and sports occupy an important place and to develop practical recommendations for the formation of a set of measures aimed at the development of sport infrastructure.

Physical education and sports are an integral part of modern lifestyles. Nowadays, physical and sport services are used by the society for various physical and spiritual development, health promotion, disease prevention, healthy lifestyle formation, continuation of creative longevity, organization of mental and interesting rest of the population.

Therefore, an important component of regional policy in the field of physical culture and sports is the organization of joint activities of physical and sport organizations, local authorities, institutions and enterprises of different agencies, mass media. The development of sports is impossible without the achievement of interaction and mutual understanding between different structures. It is the active interaction of local authorities with one another that will intensify and raise the level of cooperation in the field of sports.

In the conditions of the present sports and sports services used by society for various physical and spiritual development, health promotion, disease prevention, healthy lifestyle formation, continuation of creative longevity, organization of mental and interesting rest of the population.

Sports infrastructure is a gym, swimming pools, fitness centers, stadiums, venues and more, intended for active sports.

The difficult macroeconomic situation in Ukraine caused the financial crisis of the physical culture and sports. The reduction in the amount of funds allocated from the state budget had a negative impact on the development of physical culture and sports. The number and quality of sports facilities should directly influence the physical activity of citizens.

It should be noted that in the country in the sports industry is completed the period of construction of large sports facilities and there is a steady trend towards the construction of small sports facilities.